

A képviselőház ülése.

— Csöndes nemzetiségi beszéd. —

(*Saját tudósítónktól.*) A belügyi költségvetés általános vitája a Ház mai ülését is egészen lefoglalta, így a miniszterelnök ma sem juthatott szóhoz.

Az ülésen Návay Lajos elnökölt s bejelentette, hogy a tegnapi ülésen alelnökké választott Jankovich Béla lemondott közgazdasági bizottsági tagságáról. Bemutatta azután Nagy Emil képviselő levelét, amelyben mandátumáról való lemondását jelenti be.

A Ház ezután áttért a belügyi költségvetés általános vitájának folytatására. Vajda Sándor mondott nemzetiségi beszédet. Csöndesen naiv támadó beszédet mondott arról, hogy a magyarosító törekvés csődöt mondott a nemzetiségi vidékeken. Természetesen a képviselők derűtséggel fogadták Vajda Sándor merész megállapítását.

A Ház üléséről ez a tudósítás szól:

Elnök: Návay Lajos.

A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után elnök jelenti, hogy Nagy Emil, Szolnok város képviselője lemondott mandátumáról. A Ház fölhatalmazza az elnököt, hogy Szolnokon az új képviselőválasztás iránt intézkedjék. Napirenden van a belügyi tárca költségvetése.

Batthyány Tivadar gróf előbb a városok és a községek szomorú sorsáról beszél, majd azt javasolja, hogy az alsóbb fórumokon nagyon lassan intézik el a közönség ügyeit. Tiltakozik az ellen, hogy a közigazgatás államosítását a választói reform ellen tegyék. Ajánlja egyébként a munkapárt figyelmébe Váradi Zsigmondnak a választói jogról tegnap megjelent könyvét, amely a legkitünőbb érv az általános választói jog mellett.

Vajda Sándor (román nemzetiségi) a költő szavait idézi: Nem boldog a magyar. Ha pedig még a magyar sem boldog, képzelhető, mennyire nem boldog itt a nem-magyar. Ennek sokféle oka lehet, de legfőbb oka, hogy nincs egy olyan kimagasló államférfi, aki nagyszabásu politikával regenerálhatná az országot.

A magyarság minden erejét kimerítette abban a küzdelemben, hogy magyarrá tegye az országot, a nemzetiségek pedig kimerültek abban az önvédelem-harcban, amelyet a politika ellen folytattak. A magyarosítás politikája csődöt mondott, ezt erőszakolni tovább nem lehet, mert különben a magyarság ismét harcban fog állni a nem-magyarsággal.

Sümei Vilmos: Így csak nem lehet beszélni.

Farkas Pál: Vegyenek példát a szászoktól. (Zaj.)

Vajda Sándor: Állandó nyugalom csak akkor lesz, ha az egyenjogúság elve érvényesül, és ha egyik állampolgár nem élvez több jogot, mint a másik. A magyar állameszme ellen nem kell agitátoroknak izgatni, elvégzi ezt a munkát a szolgabíró, a jegyző, az anyakönyvvezető. A gyerekek nevét magyarul írják be. Mi haszon van abból, ha Tiberiusból Tibor és Sebastianból Sebő lesz?

Nadányi Gyula: Hát Vajdából Vojvoda? (Derűtség. Zaj.)

Vajda Sándor: Ilyen eszközök nem alkalmasak a magyar állameszme megszerettetésére. Pláne, ha a magyarok nem így szeretnék a maguk embereivel. Miért nem magyarosítják meg Wekerle, Günther, Giesswein neveit és főleg Khuen gróf.

Minket Vajdának, Csicsónak, Mihályinak hívnak és magyar névvel jól képviseljük ügyünket. Nem a név teszi tehát, hanem az érzés. És ha a magyarság a nevek erőszakos magyarosítására tör, úgy ez teljesen céltalan.

Ráter a közegészségügyi viszonyok vázolására és az erkölcsök javulását a közegészségügyi viszonyok javulásának előfeltételül tekintí.

A faj szaporodására ártalmas betegségek és a szaporodás meggátlására irányuló cselekedetek ellen száll sikra és felhívja a kor-

mány és a társadalom figyelmét az olyan lapokra, amelyek az erre irányuló erkölestelenséget folyton fejlesztik. Olyan disznó lapot, mint a *Fidibusz*, egy országban sem tűrnének meg és olyan sajtótermék, mint a *A Nap*, csak nálunk boldogulhat. Ezek a lapok tele vannak olyan közleményekkel, amelyek megmetelyezik a közönséget és ő mint orvos, a közegészségügy védelme címén szólal föl és kéri a társadalmat — minthogy törvényes retorzió nem használ — hogy a maga körében tegye lehetetlenné az ilyen sajtót. (Nagy helyeslés.)

Dieséri a román kormánynak a közegészségügy érdekében alkalmazott rendszabályait és ezek követését ajánlja a magyar kormány figyelmébe is.

Sümei Vilmos polemizál Vajda beszédével. Szóváteszi azután a fürdők ügyét s a magyar gyógyítóforrások hathatósabb gondozásba vételét kívánja. Végül sürgeti az általános, egyenlő, titkos választójog törvénybe iktatását. (Helyeslés balról.)

Zelenyák János a közegészségügyről beszél. Beszéde önkénytelenül is sok derűtségnek lett okozója, mivel a szónok bizonyos falusias naivitással, bár sok hozzáértéssel szólt a közegészségügyi kérdésekhez. Közegészségügyi pedagógium fölállítását kívánja s fokozottabb küzdelmet sürget az alkohol ellen. Köznépünket erkölcsileg is, fizikailag kezdi tönkretenni az alkohol. Az egyetlen segítőeszköz itt a koreszmáknak vasárnapon és ünnepnapokon való zárvatartása. (Helyeslés a baloldalon.)

Az ülés két óra előtt fejeződött be. A holnapi ülésen folytatja a Ház a belügyi költségvetés általános vitáját.

Gabonakereskedők sérelme.

— Küldöttség a Máv. üzletvezetőségénél. —

(*Saját tudósítónktól.*) Sérelem érte utóbb a szegedi gabonakereskedőket. A Máv. igazgatósága ugyanis újabban egy rendeletet bocsátott ki, amely alapján veszélyezteti a szegedi gabonakereskedelem létérdekeit. E rendelet életbe lépte előtt a gabonakereskedők által az *Országos Raktárházaknak* az államvasutak vonalain szállított gabona-küldeményeit díjtalanul továbbították s így a raktárházakban a kereskedőknek alkalmuk volt küldeményeiket a szegedi állomáson kirakatni, avagy továbbítani, szóval az áruik fölött tetszésük szerint rendelkezni.

Ezt a kereskedőkre előnyös szokást változtatta meg az államvasutak igazgatóságának az a rendelete, melyben kimondja, hogy az Országos Raktárházaknak küldött gabonaküldemények szállításáért is métermázsánként tizenhat fillér szállítási díj fizetendő. Ez az aránylag magas díjszabás annyira megdrágította az áru kezelését, hogy a helyi gabonaforgalmat egyszerűen lehetetlenné tette és valósággal fenyegető válságként súlyosodott a gabonakereskedő osztályra.

Az üzletük gyakorlásában gátolt szegedi gabonakereskedők ezen az abuzuson kívántak segíteni, mikor értekezletre gyűltek össze a Lloyd helyiségeiben. Ezen az értekezleten elhatározták, hogy küldöttségileg jelennek meg az államvasutak szegedi üzletvezetőségénél és kérni fogják ennek a lehetetlen állapotnak a megszüntetését. Egyben azt is elhatározták, hogy élve az alkalommal a nagy üzleti zavarokat okozó vagonhiány lehetőség szerint való megszüntetését is kéri.

Ma délelőtt jelent meg a szegedi üzletvezetésen a gabonakereskedők küldöttsége *Weiner Miksa* kamarai másodelnök vezetésével. *Felszeghy* Ferenc üzletvezető igen szívesen fogadta a küldöttséget és készséggel ígérte meg a panaszként kérdésnek az érdekeltek javára való megoldását. *Felszeghy* üzletvezető azonnal megbizta *Bodó* felügyelőt az ügy fölterjesztésével, *Bihary* felügyelőt pedig azzal, hogy az ügyet a szegedi pályafőnökséggel együtt a helyszínen tanulmá-

nyozza és véleményét haladéktalanul terjeszse föl.

Bihary felügyelő még a délután folyamán eleget tett megbízatásának és mint értesülünk, jelentése alapján *Felszeghy* Ferenc üzletvezető — némi csekély módosulással — a régi rendszert újra életbe léptette.

Sürgősen építsék fel az új kózkórházat!

— A düledező épület. —

(*Saját tudósítónktól.*) A Délmagyarország legutóbbi számában megírta a szegedi kórház botrányos állapotát. A sebészeti kórtérmet alatti fürdő-helyiségben nagy robajjal bedőlt a mennyezet, a vakolat hullik, a falak nedvesek. Ezen már nem segíthet bizottságjárás. Szeged legsürgősebb föladata új kórház építése. Szégyene a közegészségügynek, hogy abba a halálfiészekbe betegeket hurcolhatnak.

A tudományegyetemtől elesett Szeged, az egyetemmel kapcsolatban tervezett ötszázágyas új kórház fölépítése azonban ettől függetlenül nem tűrhet halasztást. *Lázár* György dr polgármester nyilatkozott az ügyben. Erősen fáradozik az új kórház fölépítésén. Annál föltünőbb, hogy a tanács egyik tagja általában fölöslegesnek találta a kórházat. Szerinte „a betegeket ápolják ott-hon”. Fölszemes a kórházra való minden kiadás. Ilyen — hogy is mondjuk csak — naiv beszéddel fölszemes foglalkozni. Nem hagyható azonban szó nélkül, hogy akik Szeged fejlődésének megalapozására és irányítására hivatottak, azok ajkáról röppen el ilyen abszurdum. Milyen állapot következne be, ha például az egyetemet elhagyott orvosokat kórház hiányában rászabadítanák a közönségre? Különben is úgy az orvosnövendékek, mint a fiatal orvosok a kórházban tanulnak. A legtöbb operációnál, szerencsétlenségnél, balesetnél nélkülözhetetlen a kórház. De nem folytatjuk, fölszemes annak, aki még ezzel sincs tisztában.

Az új ötszázágyas kórház *Korb* Flóris műépítész terve szerint ágyankint négyezer koronába kerülne. Modern felszerelésűnek, a közegészségügy legmagasabb igényeit kielégítőnek tervezik az új kórházat. Orvosi körökben erre mozgolódnak és azt mondják, hogy négyezer korona az sok, elég lenne kétezer korona ágyankint. Fölszemes és illetéktelen ez a közbeszólás. A garasoskodás már megboszulta magát a városi gőzfürdő építésénél, épen háromszor annyiba került, mint amennyinek tervezték.

Az új kórház kérdését átölcettig letárgyalták, félre a nekirugaszkodással.

A régi kórház már használhatatlan, meg kell kezdeni az új kórház építését.

Mennyi lesz a tisztviselők drágasági pótléka. Hivatalosan jelentik, hogy *Lukács* László pénzügyminiszter javaslatot terjeszt elő a tisztviselők drágasági pótlékáról. A hivatalos jelentés a tisztviselők körében nagy meglegedettséget szült. Így legalább a fizetésük arányban lesz az emelkedő drágasággal. *Lukács* László javaslata nagy gonddal, szakértelemmel és körültekintéssel készült el. Három gyermekes állami tisztviselők fizetésük 30 százalékát kapják drága-